

Η 10TH ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ,

Ετησία προσηλωτά.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα

Δραχ. 15.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν

φράγκα 15.

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν, εἰδοποιήσεων κτλ. δι' ἕκαστον

στίχον

λεπτά

16.

Δικαστικῶν

8.

Ἐπιστολαὶ καὶ λοιπὰ ἐπιγράφομαι «Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος Η ΔΕΚΑΤΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ».

ΕΤΟΣ Α΄.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 19 Ἰανουαρίου 1863.

ΑΡΙΘ. 4.

Τὸ παρὰ τοῦ Κυρ. Ἐλλιοτ εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν παρουσιασθέν ὑπόμνημα κατετάραξε τοὺς μικροψύχους καὶ μεμψιμοίρους, ἔδωκε δὲ λαβὴν εἰς τοὺς ζητοῦντας εἰς τὴν πολιτικὴν πορείαν τῆς Ἀγγλίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν ἄλλο νὰ εὐρωσιν εἰμὴ δόλον καὶ ἀπάτην, ὅπως ἀνακράξωσιν, ἰδοὺ πῶς μᾶς παίζει ἡ Ἀγγλία, μετὰ τὴν κωμῶδιαν τοῦ Ἀλφρέδου ἰδοὺ δευτέρα πράξις, ἡ πρότασις τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἑπτανήσου, ὑπὸ ποῖον δὲ φρικτὸν ὄρον; νὰ τηρηθῇ ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἑπτάνησος εἶναι ἡ νέα Ἰφιγένεια, τὸ δλοκαύτωμα, τὸ θῦμα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ προσφερθῇ, ὅπως ἡ Ἑλλάς δι' αὐτῆς ἀλυσοδεθῇ, ὅπως χάριν αὐτῆς παραιτηθῇ πάσης ἐλπίδος ἐπεκτασεως τῶν ὀρίων τῆς, ὅπως χάριν αὐτῆς οἱ λοιποὶ μᾶς ἀδελφοὶ καταδικασθῶσιν αἰωνίως ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν νὰ μείνωσι.

Τὸ καθ' ἡμᾶς πεποιθότες, ὅτι τῆς μακιαβελείου πολιτικῆς ἡ ἐποχὴ παρῆλθεν, ὅτι δὲν ζῶμεν πλέον εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους τοῦ δεσποτισμοῦ, οἱ βασιλεῖς καὶ ὑπουργοὶ ἠδύνατο κατ' ἀρέσκειαν περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν νὰ ἀποφασίζωσι, χωρὶς οὐδόλως τῶν λαῶν ἢ θέλησις νὰ ἐρωτᾶται, ὄχι μόνον δὲν μεμψιμοιροῦμεν, ὄχι μόνον δὲν ἀνακαλύπτωμεν δόλον καὶ ἀπάτην, ἀλλὰ πληρεστάτην ἔχοντες πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐν καλῇ πίστει καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντα πράττει, θεωροῦμεν τὸ ὑπόμνημα ὡς τὴν ἐπισφράγισιν τοῦ προγράμματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν θριαμβεύουσα ἐπανάστασις ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὅπως αὐτὴν ἀντιπροσωπεύσῃ.

Πολυχρόνιος πείρα, λυπηρὸν παρελθόν, πολιτικὸν σύστημα ἀνομίας καὶ διαφθορᾶς εἶχε καταδείξει εἰς τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, ἐλευθέρων καὶ δούλων, ὅτι ἡ πορεία ἦν ἐβιάζε δὲν ἠδύνατο εἰ μὴ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν κρημνόν, ὅτι μικρὸν ἔτι βῆμα καὶ ἡ ἐντέλης κοινωνικὴ ἀποσύνθεσις ἦτον ἄφρευκτος. Κατὰ τὸ 1854, ὅταν αἱ δύο ἐκείναι τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις, αἰτινες ἄνωθεν εἶναι προωρισμέναι ὅπως τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ προεξάρχωσι πρὸς θρίαμβον τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἠνωσαν τὰ ὄπλα τῶν ἰνα τοῦ Τσαρού τὰς κατακτητικὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁρμὰς καταστείλωσιν, ὁ τότε ἐλέφ πρωτοκόλλων Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐνόμισε κατάλληλον τὴν περιστασίαν, κατὰ τινὰς μὲν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν μας, κατ' ἄλλους δὲ ὅπως τὴν φίλην Ῥωσσίαν ὑπηρετήσῃ. Αὐλικαὶ ραδιουργίαι, μικρόνοος κεφαλῆς κενοδοξία, ἐγέννησαν τὸ κίνημα ἐκεῖνο, ἡ δὲ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας ἀνεπετάσθη. Ὁ Ἕλλην ὁ συνειθισίας πάντοτε δι' ἐλπίδων νὰ τρέφεται, καὶ χάριν τῶν ὀπίων πολλάκις τὴν πραγματικότητά λησμονεῖ, ἐσκίρτησεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ τότε Βασιλέως τῶν ὁμογενῶν ὁ χρυσὸς κατέβησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄφρονες καὶ περὶ πάντων ὀλιγορροῦντες ἐνομίσαμεν, ὅτι στρέφοντες τὰ ὄπλα ἐναντίον ἐκείνης τῆς Τουρκίας, ὑπὲρ τῆς τῆς ἀγγλογαλλικῆς ὄπλα ἐμῶντο, ἠδύναμεθα τοὺς ἀδελφούς μας νὰ ἀπελευθερώσωμεν. Εἰς τὰς ὁρμὰς τῆς καρδίας μας ὑπέκοντες καὶ οὐχὶ τὸν ὄρθον νοῦν ἀ-

κολουθοῦντες ἐκινήθημεν, ἀλλ' ἡ πραγματικότης δὲν ἐβράδυνε νὰ καταδείξῃ εἰς ἡμᾶς τὴν πλάνην εἰς ἣν ἠδύναμεθα. Ἡ ἀγγλογαλλικὴ κατοχὴ ὑπῆρξε τῆς ἐγέρσεώς μας τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ δὲ λητεία τοῦ Ὀθωνος ἡ ἐκδικησις. Ἐπῆλθε στιγμὴ σιγῆς καὶ σκέψεως, καθ' ἣν οἱ μὲν αὐλοκόλακες ἐπλεκαν εἰς τὸν Βασιλέα στεφάνους, ὅτι δῆθεν τῆς διπλωματίας ἐγένετο θῦμα, ὁ δὲ νουνεχὴς ἄνθρωπος, ὁ ἀληθὴς πατριώτης, σύννοος εἰς γωνίαν ἐκάθητο καὶ ἀνεμέτρα τὸν κτύπον τὸ ὁποῖον τὸ ἔθνος ὑπέστη καὶ τὰς συνεπείας αὐτοῦ. Ὁ πόλεμος πρὸς θρίαμβον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις συμφέρον ἔχει οὐδεὶς τρίτος τὴν κληρονομίαν τῆς νὰ καταλάβῃ, ἐτελείωσε, κατὰ δὲ τὸ 1856 ὑπεγράφετο ἐν Παρισίοις συνθήκη δι' ἧς τῆς Τουρκίας ἡ ἀκεραιότης ἀνεγνωρίζετο. Τὸ σκληρὸν τοῦτο μᾶθημα οὐδὲ τὸν Ὀθωνα, οὐδὲ μερίδα τινὰ τῆς Ἑλλάδος ὠφέλησε τὴν καταγίδια διεδέχθη γαλήνη, ταύτης δὲ διαρκούσης, ὁ μὲν Ὀθων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀγέλαβον τὸ παλαιόν των ἔργον, ὁ δὲ νουνεχὴς καὶ ἀληθὴς πατριώτης ἐφώναζε, πρὸς Θεοῦ ἀπωλέσθημεν, ἐν βῆμα ἀκόμη καὶ ἡ καταστροφὴ εἶναι ἄφρευκτος. Ἐν τούτοις μικρὸν τῆς Ἰταλίας κράτος ἐσωτερικῶς διὰ τῆς ἐλευθερίας διωργανίζετο καὶ μετεβάλλετο εἰς κέντρον τῆς Ἰταλικῆς ἐνότητος, ἔχον δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Βασιλέα πατριώτην καὶ μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα, ὠφελήθη ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πολέμου, ὅστις ἐπέπρωτο τὴν Ἑλλάδα νὰ πληγώσῃ. Τὸ 1859 δὲν ἐβράδυνεν ὁ νέος Αὐγουστος θέλων κατὰ τι τὸν Καίσαρα νὰ μιμηθῇ διέρχεται τὰς Ἄλπεις ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λεγεῶνων του, ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας ἀντηχεῖ εἰς τὰ πεδία τῆς Ἰταλίας, τοῦ δὲ πολιτικοῦ ἀνδρὸς οἱ ἀγῶνες στεφανοῦνται. Τότε ἡ πραγματικότης παρουσιάζεται εἰς τὸν Ἕλληνα μὲ ὅλα τὰ ζωηρὰ χρώματά της, ὁ ἀληθὴς πατριώτης πάλιν φωνάζει, πρὸς Θεοῦ ἡμεῖς τί πράττομεν; Οἱ μαθηταὶ ἐπαναστατοῦν, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐντὸς τῆς Βουλῆς σχηματίζεται, συνωμοσία κρύφα χαλκεύεται, πανταχόθεν φωνάζουσιν ἀλλαγὴν συστήματος, ἀλλαγὴν συστήματος ἀλλ' ὁ Ὀθων εἰς τὰς βουλήσεις τοῦ ἔθνους κωφεύει τὸ Ναύπλιον τέλος ἀναστατοῦται, ὑπουργοὶ δὲ ἐνδοξα φέροντες ὀνόματα, ἀντὶ νὰ εἰπωσιν εἰς τὸν Βασιλέα, «Βασιλεῦ, ἡ ἐντίμως πολιτείου, ἡ δούλοι σου δὲν γινόμεθα,» στρέφουσι τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν των. Τοῦ Ναυπλίου ἡ στάσις κατηνάστη, ἡ Ὀκτωβριανὴ ἐπαναστάσις ἐπῆλθε καὶ ἰδοὺ ἡ ἐποχὴ, ἣν σήμερον διατρέχομεν.

Τοιαῦτα τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαντα τὴν Ὀκτωβριανὴν ἐπαναστάσιν. Ὁ Ὀθων ἀπεβλήθη διότι μετ' αὐτοῦ πᾶσα συμφιλίωσις ἦτον ἀδύνατος, ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἐτελείωσε.

Ποῖον τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον βλέπομεν κινεῖν καὶ διευθύνον τὴν ἐπαναστάσιν; πολιτικοῦ συστήματος ἀλλαγὴ, ἥτοι κοινωνικὴ ἀνάγκη. Ἡ ἀνάγκη ἐσωτερικὴ αὐτῆς κατάστασις ἀκατάστατος, καὶ τὸ ποτε μικρὸν ἐκεῖνο τῆς Ἰταλίας κράτος μίσησεν, οὐκ οἶδε, ὅτι αὐτὸ ἐσωτερικῶς βελτίωσας πᾶσα ἀποτίσσει μὲλλοντα, τὰς τῶν ἡμετέρων ματαία. Ἡ πορεία ἣν ἡ ἐπαναστάσις ἐχάραξεν εἶναι βραδεία, ἀλλ' εἶναι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΠΙΜΟΡΦΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΣΟΦΙΟΥ

ἡ μόνη δυναμένη ἡμᾶς νὰ σώσῃ δὲν εἶναι βεβαίως πολὺ ἐλ-
κυστικὴ διὰ τοὺς θέλοντας ἐπὶ τοῦ ὄχλου νὰ ἄρχωσι καὶ
αὐτὸν διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν τέλη νὰ ἄγωσι καὶ φέρωσιν, ἀλ-
λ' εἶναι ἡ μόνη ἔχουσα βάσιν σταθερὰν καὶ μόνιμον, ἡ
μόνη, ἐπαναλέγωμεν, ἥτις δύναται ἡμᾶς νὰ σώσῃ. Ἡ ἐπανά-
στασις ἐπεχείρησεν ἔργον οὐχὶ μικρὸν, διότι πολλὰ τὰ ἀντι-
παλαιότερα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα προπατορικῶν ἀμαρτημάτων
εἶναι κληροδοτήματα. Ἡ ἐπανάστασις δὲν ἐζήτησεν ἄλλο εἰ-
μὴ καταστέλλουσα τὴν ἀνομίαν καὶ διαφθορὰν, νὰ καταστήσῃ
τὴν Ἑλλάδα κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως ἐν τῇ Ἀνα-
τολίῃ. Ἰσότης ἀπέναντι τοῦ νόμου, ἐλευθερία στηριζομένη ἐπὶ
τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου, τιμὴ εἰς
τε τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς συναλλαγὰς, ἀνάπτυξις τῶν
ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων προσόδων, προαγωγή τῶν κάτω τοῦ
λαοῦ τάξεων, οὐχὶ διὰ κενῶν λέξεων, διὰ πομπωδῶν φράσεων,
δι' ὑποσχέσεων οὐδέποτε ἐκτελουμένων, ἀλλὰ διὰ τῆς παι-
δείας, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου τοιαῦ-
ται αἱ τῆς ἐπαναστάσεως ἀφρημέναι ἀρχαί, τὰς ὁποίας νὰ
πραγματοποιήσῃ πρόκειται, ἂν δὲ ἀνάξιοι λειτουργοὶ αὐ-
τῆς παρυσιασθῶσι, τῆς ἐπαναστάσεως δὲν εἶναι πταίσμα. Οὕ-
τως ἡ Εὐρώπη τὴν ἐπανάστασιν ἠγόησε καὶ δι' αὐτὴν ἐπε-
κρότησεν, οὕτως ἡ Ἀγγλία τὴν ἐπανάστασιν ἠσπάσθη καὶ ὑ-
πὸ τοιοῦτον πνεῦμα τὸ ὑπόμνημα τοῦ Κ. Ἐλλιοτ ὑψηγορεύθη.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Ὄθωνος, ἡ πρώτη ἐπίσημος πρῆ-
ξις τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι τὸ πρόγραμμα τῆς προσωρινῆς
Κυβερνήσεως, τοῦτο δὲ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὡς βάσιν
τοῦ ὑπομνήματός της λαμβάνει.

Διὰ τοῦτου δὲ τί παρὰ τῆς Ἑλλάδος ζητεῖται; Ἄ. νὰ τηρή-
σῃ τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέ-
ποτε τὸ ἔθνος ἐφαντάσθη νὰ μεταβάλῃ ἅ. ν' ἀποστῇ
ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως εἰς γείτονα κράτη γ'. νὰ ἐκλέξῃ
Βασιλέα καθ' οὗ οὐδεὶς νὰ δύναται εὐλόγως νὰ ἀντιτείνῃ τί
ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ Α. Μ. παραιτεῖται τῆς προστα-
σίας τῆς Ἑπτανήσου, ὅπως αὕτη ἐνωθῇ μετὰ τῆς μητρὸς της
Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως, ὅτι ὁ νέος ἡγεμὸν δὲν θὰ εἰ-
κονίζῃ ἢ προαναγγέλλῃ ἐπαναστατικὰς ταραχὰς ἢ ἐπιθετικὴν
κατὰ τῆς Τουρκίας πολιτικὴν. Τοὺς ὅρους τούτους, το-
σοῦτο τινὰς καταταράξαντας, δὲν δισταζόμεν νὰ εἰπώμεν, ὅ-
τι θεωροῦμεν κατὰ πάντα παραδεκτοὺς.

Προτάξαντες τὰ αἴτια, ἅτινα τὴν ἐπανάστασιν ἐγέννησαν
καὶ τὸν σκοπὸν ὃν αὕτη προέθετο, οὐδὲν ἄλλο ἐζητοῦμεν
εἰμὴ νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις μακρὰν πάσης κατὰ
τῆς Τουρκίας ἐπιδρομῆς, οὐδὲν ἄλλο προτίθεται εἰμὴ ἐσωτερι-
κὴν τοῦ κράτους διοργάνωσιν, ὅπως μετὰ ταῦτα προϊόντος
τοῦ χρόνου τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων τοῦ ἔθνους μερῶν
ἐπιτύχῃ. Ὁ ἐν καλῇ πίστει καὶ αὐστηρῶς τὴν κατάστασιν
τοῦ ἔθνους μας πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐξετάζων δὲν
δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ὅσον ποθητὴ καὶ ἂν ᾖ ἡ πραγμα-
τοποιήσις τῶν εὐχῶν ὅλου τοῦ ἔθνους, αὕτη εἶναι ἀδύνατος,
εἶναι ὄνειροπόλημα, εἰάν πρότερον ἐσωτερικῶς δὲν κραταιωθῶ-
μεν καὶ δι' εὐνόμου πολιτικοῦ συστήματος εὐτυχήσωμεν. Οὐ-
χὶ λοιπὸν ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ εἰς ἡμᾶς τὸν φρικτὸν αὐτὸν ὅ-
ρον ἐπιβάλλουσα, ἀλλ' ἡ σκληρὰ πραγματικότης ἀφοῦ δὲ οὕτως
ἔχει τὸ πρᾶγμα, ποῖος δισταγμὸς τοιοῦτον ὅρον νὰ παραδεχθῶ-
μεν; ὁ ὅρος οὗτος ἀφορῶν τὸ παρὸν οὐδόπως προδικάζει τὸ
μέλλον, ὅτι σήμερον ἡ Ἀγγλία παρ' ἡμῶν ζητεῖ αὕτη ἡ
ἀνάγκη εἰς ἡμᾶς ὑπαγορεύει, ἔργον δὲ ἡμέτερον θὰ ᾖ με-
τὰ ταῦτα περὶ τῆς τύχης τῶν λοιπῶν δούλων ἀδελφῶν μας
νὰ φροντίσωμεν. Ἐνοπλος ἐπίθεσις κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπὶ τοῦ
παρόντος εἶναι δι' ἡμᾶς ἀδύνατος, πρὸς τί λοιπὸν τοσοῦτος
κρότος διὰ τὸν ὅρον αὐτὸν νὰ γίνεταί καὶ διὰ κενῶν λέξεων,
διὰ τετρονευμένων φράσεων τὸ ἀπαράδεκτον τοῦ ὅρου τούτου
δισταγμίζομενοι, νὰ διακινδυνεύσωμεν ὅτι τοῦ ὅρου τούτου ἀμε-
σον εἶναι ἀποτέλεσμα, τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὴν
Ἑλλάδα; πρὸς τί ἡ συζήτησις ἂν ἡ Ἀγγλία οἰκεία θελήσει ἢ
εἰς τὰς περιστάσεις ὑποχωροῦσα τῆς προστασίας παραιτεῖται,
ἀφοῦ ἀπᾶς ἐπίσημος τὴν περὶ παραχωρήσεως τῆς Ἑπτα-
νήσου ἀπόφασίν της διεκονίωσεν, δὲν εἶναι συνέσεως ἔργον ἐκ
τῆς καλῆς θελήσεως τῆς Ἀγγλίας ὠφελοῦμενοι, ἀφοῦ πλέον
δύναται ὄντες κατὰ μέρος εἰς τῆς θελήσεως τῶν ἰσχυρῶν ἐξ-

αρκώμεθα, νὰ πραγματοποιήσωμεν ὅτι χθὲς ἐφαίνετο ἀδύνα-
τον, καὶ αὐριον δύναται νὰ ᾖ τῆς Ἑπτανήσου ὁ ὄλεθρος,
ἂν ἔνεκα ἡμῶν ἢ ἔνωσις δὲν πραγματοποιηθῇ; Τὸ καθ' ἡμᾶς
φρονούντες, ὅτι ὁ ὅρος οὗτος εἶναι παραδεκτός, χωρὶς ποσῶς
τὸ μέλλον νὰ κινδυνεύσῃ, ὅτι εἶναι συμφωνος πρὸς τὸ πρό-
γραμμα τῆς ἐπαναστάσεως, τρέφομεν συγχρόνως τὰς πλέον βε-
βαιότερας ἐλπίδας, ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἥτις εἰλικρινῶς ζητεῖ ἐπὶ
ἐδραίων βάσεων τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον νὰ ἀνοικοδομηθῇ, δὲν
θέλει περιορισθῆ εἰς μόνην τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανήσου,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὁρίων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος θέ-
λει ἐπιτύχει. Ἄν καὶ οὐδεμίαν περὶ τούτου μέχρι τοῦδε ἐ-
πίσημον ἔχωμεν ἀγγελίαν, οὐχ ἦττον πρὸ πολλοῦ τὸ θέμα
τοῦτο ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων συζητεῖται ὁ χρόνος
δὲ, φρονούμεν, δὲν εἶναι μακρὰν, καθ' ὃν ἄλλη διακοίνωσις θέ-
λει ἔλθῃ πρὸς τελείαν ἦταν τῶν κακοδόξων καὶ πρὸς θρίαμβον
τῶν πιστῶν. Ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς τῶν ὁρίων πραγ-
ματοποιουμένης, θὰ ζητήσῃ ἡ Ἀγγλία μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς
Ἑλλάδος τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θέλει ἀποστῆ ἀπὸ πάσης κατὰ
τῆς Τουρκίας ἐπιθέσεως; τὸ τοιοῦτον δὲν πιστεύομεν, ἀλλὰ καὶ
τοιαύτην περιπτώσιν προνοοῦντες, ἀδιστακτῶς λέγομεν, ὅτι δια-
βεβαίωσις τοιαύτη οὐδὲ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀλυσοδέσουν, οὐδὲ
τὴν Τουρκίαν θὰ σώσουν. Ὁ χρόνος βραίνει γιγαντιαίους βήμασιν,
ἡ δὲ ἐποχὴ δὲν εἶναι μακρὰν, καθ' ἣν ἡ μὲν Τουρκία θὰ δια-
λυθῇ, καθὼς πᾶν σῶμα μὴ ἔχον στοιχεῖα ζωῆς, ἡ δὲ Ἑλλάς
πλήρης δυνάμεως θὰ ἀνακτήσῃ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά
της θὰ ἀνακτήσῃ δὲ αὐτὰ καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἀδελφὴ
Ἰταλία, ἥτις, διαδηλώσασα εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ Πρωσσίαν, ὅτε
περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν δυνάμεων τούτων ἐπρόκει-
το, ὅτι δὲν θέλει κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐπιτεθῆ, δὲν ἠγόησε
ποσῶς διὰ τοῦτο νὰ διαγράψῃ τὰ ἀπαράγραπτα τῆς Ἑνετίας
δικαιώματα εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς Ἰταλικῆς ἐνό-
τητος.

Μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον μένει ὁ τοῦ ἡγεμόνος. Ἡ Ἀγ-
γλία προσκαλοῦσα τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλον ἡγεμό-
να, ἂν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλφρέδου εἰς τὸ ὑπόμνημα δὲν ἀ-
ναφέρῃ, οὐχ ἦττον ὅμως ἐμμέσως ἐννοεῖ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ
αὕτη δὲν δύναται νὰ γείνη παραδεκτὴ. Δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν πε-
ποιθῆσει Ἀλφρεδιστὰς ἢ ἀποποιήσις αὕτη εἶναι λυπηρὰ, ὅ-
χι ὅμως τοιαύτη ὥστε διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους μας καὶ
τῆς Ἑπτανήσου ἰδίως, ἧς ἡ τύχη ἤδη ἀπεφασίσθη, νὰ μᾶς
ἀπελπίσῃ. Ὑποστηρίζαντες τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀλφρέδου, τὸν ὁ-
ποῖον ἡ δημοφώνως ἐκφρασθεῖσα βούλησις τοῦ Πανελληνίου ἀ-
νεγνώρισε βασιλέα, οὐχὶ ὅπως χάριν ἀσφαλείας μετὰ τῆς πλει-
ονοψηφίας συνταχθῶμεν, ἀλλὰ διότι τοῦ ἔθνους τὸ συμφέρον
τοιαύτην ἐκλογὴν ὑψηγόρευε, δὲν ἠνόησαμεν ποτὲ, ὅτι ἡδυ-
νάμεθα τὴν θέλησίν μας εἰς τὸ ἔθνος ἐκείνο νὰ ἐπιβάλλωμεν
εἰς ὃ ὁ ἡγεμονόπαις ἀνήκει ἢ ἐθνοσυνέλευσις ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ
Βουλαι ἐν Λονδίῳ θέλουν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπο-
φανθῇ εἰς μάτην δὲ οἱ μέχρι τῆς χθὲς τὴν βούλησιν ὁ-
λοκλήρου τοῦ ἔθνους ἐμπαίζοντες, θέλουν ἐκλόβῃ τὴν ἐνδεχα-
μένην τοῦ ἔθνους ἀποτυχίαν ὡς θρίαμβον ὅπως τὸ ὄνειδος
τῶν ἀποπλύνωσι.

Εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος μας ἀπηντή-
σαμεν εἰς ἐκείνας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ὅσαι διέδω-
καν τὴν ἀγγελίαν, ὅτι, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία προτείνει τὴν παραχώ-
ρησιν τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἑπτανήσιοι δὲν ἐπιθυ-
μοῦσι τὴν μετὰ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων ἔνωσιν των. Ἀπεδεί-
ξαμεν δὲ, ὅτι ἡ ἀγγελία αὕτη ἦτο τὸ κακόηθες προῖόν τῆς συμ-
μορίας ἐκείνων, ὅτινες μισοῦσι τὴν ἐλληνικὴν ἐνότητα. Μετὰ
λύπης ὅμως βλέπομεν, ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν ἀπνύδησαν, ἀλ-
λ' ἐξακολουθοῦσι συκοφαντοῦντες ἀυστόλως τὴν Ἑπτανήσον οὔ-
τω, παραδείγματος χάριν, ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς τελευταίας
εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ὅτι οἱ ἐν Κερκύρᾳ ἔμποροι συνήλθον
ἵνα προσυπογράψωσιν εὐχαριστήριον πρὸς τὴν βασιλίσαν Βι-
κτωρίαν διὰ τὴν ἐπιδοσὶν τῶν νήσων, ὅτι τὴν εὐχαρι-
στήριον αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπολεμικῆς καὶ ἐμπατιστικῆς ἐξουσίας
ἀπέδειξε τὴν μερίστην βλάβην, ἣν ἡ Κερκύρα ἠθέλην ὑποστῆ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εις τὰ ὕλικα αὐτῆς συμφέροντα, ἐὰν ἡ τοιαύτη πολιτικὴ μεταβολὴ ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐκ τῆς τοιαύτης εἰδήσεως ὀρωμένη ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία ἀναφέρει μετὰ θετικότητος, ὅτι «ἡ τῶν νήσων παραχώρησις εἶναι τοσοῦτο βεβαία, ὥστε οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἂν ἡ ἡ ἐκ ταύτης ἐνδεχομένη εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς Κερκύρας Ἑλλάδος, ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει ποσῶς παρεκκλίνει τῆς ἀποφάσεώς της.» Ἡ ἀγγελία τοῦ γεγονότος τούτου διηγείρε δικαίως τὴν ἀπορίαν ἡμῶν, γινωσκόντων ἐκ πείρας τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα τῶν ἀδελφῶν Κερκυραίων. Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πολὺ ἐδιστασαμεν πρὶν ἢ παραδεχθῶμεν ὡς ψευδῆ τὴν εἰδησιν ταύτην, τὴν ὁποίαν μετὰ θετικότητος καὶ πολλῶν λεπτομερειῶν ἀνέφερον ὁ ἐξωτερικὸς τύπος. Ἰπεθέσαμεν ὅτι ὁ κατὰ τῆς ἐνώσεως ἀγορεύσας καὶ τὴν εὐχαριστήριον πολεμήσας θὰ ἦτον ἄπατρις τις καὶ ἄστεγος ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἤλθον καὶ ἐσκῆνωσαν παρ' ἡμῶν καὶ ἀπῆλυσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι πλοῦτῃ καὶ ὑψηλοῦς. Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ ἱερόσυλος ἰδέα, ὅτι ἀνὴρ Κερκυραῖος ἠδύνατο νὰ φέρῃ τοιαύτην ἀντενέργειαν χαράττουσαν ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ τὸ ἀνεξάλειπτον στίγμα τῆς προδοσίας καὶ ἀτιμάζουσας τὴν γῆν ἐκείνην εἰς ἣν ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας. Ἀλλ' ἂν τοιοῦτος ἤθελεν εὐρεθῆ, ἡ κατὰ τοῦ ἔθνους ἤθελε πέσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ οἰουδήποτε ἄλλου, ὅστις, προτιμῶν τὰ ὕλικα συμφέροντα ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἤθελε πειραθῆ διὰ σοφισμάτων νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν λαόν, ὅτι ἡ ἐνωσις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις θυσιάζει τοῦ ἔθνους τὸ μεγαλεῖον καὶ τῆς Κερκύρας τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα. Γινώσκουμεν ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ αἰδίδημος Καποδίστριας ἐκυβέρνα τὴν μόλις ἀναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα, ὑπεγράφη παρὰ τῶν Δυνάμεων πρωτόκολλον διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν Νήσων, πλὴν τῆς Κερκύρας, λέγεται δὲ, ὅτι ὁ μέγας ἐκεῖνος πατριώτης ἐβράδυνε τὴν παραδοχὴν του, προσπαθῶν νὰ πείσῃ τὰς Δυνάμεις νὰ μὴ ἐξαιρέσωσι τὴν γῆν τῆς γεννησέως του. Ἐκεῖνο λοιπὸν ὅπερ ἐπεδίωκε καὶ ἐπεθύμει ὁ Καποδίστριας ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς Κερκύρας, πῶς εἶναι δυνατόν σήμερον ἐν Κερκύρα καὶ παρὰ τῶν Κερκυραίων αὐτῶν νὰ εὕρῃ προσκόμματα; Καὶ τίς Κερκυραῖος ἤθελε διέλθει τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ταπεινῶς ἐγείρεται ὁ ναὸς τῆς Πλατυτέρας, χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ καὶ κυριευθῆ ἀπὸ τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως;

Ἀλλὰ πρὸς τιμὴν τῶν Ἑπτανήσιων καὶ τῶν Κερκυραίων ἰδίως κηρύττομεν, ὅτι ἡ ἀγγελία διηγείρε τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἐλευθέρου καὶ φιλοεθνοῦς λαοῦ τῆς Κερκύρας. Ἡ ἐμπορικὴ λέσχη «Ἡ Πρόδος» συνελθοῦσα ἀμέσως εἰς γενικὴν συνεδρίασιν, ἀπέκρουσε τὴν ἐπίβουλον ἀγγελίαν, καὶ δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐν Τεργέστη ἐλληνικὴν ἐφημερίδα «ἡ Κλειῶ» ἐξέφρασε τὰ φιλελεύθερα καὶ ἐθνικὰ αἰσθήματα τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου τῆς Κερκύρας. Καὶ ἡ ἐτέρα λέσχη συνεδρίασα διεμαρτυρήθη καὶ αὕτη κατὰ τῆς στυγεραῆς συκοφαντίας. Ἐὰν, ὡς προαναφέραμεν, οἱ Ἑπτανήσιοι προσκληθῶσι περὶ τῆς τύχης τῆς ἰδιαίτερας αὐτῶν πατρίδος ν' ἀποφασίσωσιν, ἂς μάθωσιν ἀπὸ τούτου οἱ ἔχθροί τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οἱ Ἑπτανήσιοι ἐν γένει, καὶ ἰδίως οἱ Κερκυραῖοι, δὲν θέλουσι γίνεαι αὐτόχειρες, καὶ ἂς παύσωσιν ἐπιβουλεύομενοι ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς, διότι ἀπέναντι τῆς βουλήσεως τοῦ Θεοῦ, πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν.

Ἐν τῇ χθεσινῇ τῆς Συνελεύσεως ἡμῶν συνεδριάσει ἀγορεύων ὁ Κ. Βάσος κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Καίρου, ἀνέφερε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ διαμένοντες διάφοροι φίλοι τοῦ ὄθωνος διαχειρίζονται διάφορα χρηματικὰ ποσά, ὅπως κατορθώσωσι νὰ κινήσωσιν ἀντεπαντάστασιν. Παρακαλεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ μᾶς φωτίσῃ ἂν ἔχη γνῶσιν τῶν πραγμάτων αὐτῶν καὶ τίνα μέτρα ἔλαβε πρὸς περιστολὴν τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀντεθνικῶν ἐκείνων ἀνδραγῶν.» Ταῦτα ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς 10 Ἰανουαρίου.

Τὰ δὲ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ τοῦ Μεσολογγίου τῆς 11 λέγουσι: «Ἐξοστειλῆται ἐδῶθεν ἀκούοντες, ἀταξία ἐκείθεν φαίνονται, ὥστε πλέον κατεδείχθη δεινὸς ἐχθρικός δακτύλος ὑποκινεῖ ταῦτα, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα ἀνυμωρικὰ μικρὰ, ἧτις συνενοεῖται μετὰ

τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ Σπ. Μήλιου καὶ λοιπῶν καὶ τοὺς ὁποίους ἡ ἐξουσία πρέπει νὰ ἀνακαλύψῃ.»

Ἦθέλομεν διέλθει τὰ γραφόμενα, χωρὶς νὰ δώσωμεν τὴν παραμικρὰν προσοχὴν, ἂν δὲν ἐλαμβάναμεν ἐπιστολὴν ἐκ Κερκύρας γεγραμμένην τὴν 12 παρ' ἀξιοπίστου καὶ ἐνημέρου εἰς τὰ πράγματα ἀνδρὸς, δι' ἧς, πρὸς τοὺς ἄλλους, μᾶς ἀναφέρει καὶ τὰ ἀκόλουθα: «ἡ τῶν ἐξορίστων ἐν Ζακύνθῳ διαμονὴ καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ διεγείρει ὑπονοίας ἀντιδράσεως κατὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι καθεστῶτων καὶ προσέχετε μὴ αὐτοῦ διαθέσωσι τὰ πνεύματα κακῶς καὶ μέμνησθε ἀπιστεῖν, ἐπεὶ δὲ λέγεται ὅτι ὁ ὄθων ἐπεμψε χρηματικὸν εἰς τοὺς ἄλλοτε δορυφόρους τοῦ ὄπως ὑποκινήθῃ ληστεία καὶ ἀταξία.»

Τὸ καθ' ἡμᾶς δισταζόμεν εἰσέτι νὰ πιστεύσωμεν τὰ λεγόμενα καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ὦσιν ἀληθῆ. Ἀλλ' ἂν ταῦτα ἔχωσιν τινὰ ὑπόστασιν, ἔχοντες μεταξὺ ἡμῶν τοὺς πρόσφυγας καὶ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος, μετὰ τῆς ὁποίας ὁσονούπω θέλομεν ἀποτελέσει ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κράτος, ὀφείλομεν νὰ εἰδοποιήσωμεν αὐτοὺς νὰ προσέχωσιν πολὺ. Ἡ Ζάκυνθος, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, ἐδέχθη μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης τοὺς διαφυγόντας τὴν τουρκικὴν θηριωδίαν, τοὺς περιέθαλψε τότε ἐν τῇ δυστυχίᾳ τῶν, καὶ νῦν χρησιμεύει ὡς ἄσυλον εἰς ὅσους ἡ τύχη δὲν ὑπῆρξεν εὐνοϊκῆ. Ὀφείλουσιν, ἂν ἔχι ἄλλο, νὰ σεβασθῶσι τὸ ἄσυλον, ὡς ἡμεῖς σεβόμεθα τὴν δυστυχίαν τῶν. Ζῶμεν εἰς τόπον μικρὸν, ὅπου οὐδὲν δύναται νὰ μᾶς διαλάβῃ, καὶ δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν ποτὲ ἡ Ζάκυνθος νὰ κατασταθῇ ἄλλη Ῥώμη, κέντρον τουτέστιν ἀντιδράσεως κατὰ τῶν καθεστῶτων τῆς Ἑλλάδος.

Πολιτικὰ Εἰδήσεις.

Μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις παρουσίασεν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, ὑπάρχει καὶ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ χρονολογίαν 21 Δεκεμβρίου, ἐν ἣ ἀνακεφαλαιῶν τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης γενομένας διαπραγματεύσεις πρὸς ἐκλογὴν ὑποψηφίου διὰ τὴν θρόνον τῆς Ἑλλάδος λέγει, ὅτι ἅπαντες οἱ συνδυασμοὶ ἀπέβησαν ἀτελεσφόρητοι, ἀφοῦ καὶ ὁ τελευταῖος προταθεὶς ὑποψήφιος Φερδινάνδος τῆς Πορτογαλλίας ἀπεποιήθη τὸ προσφερόμενον αὐτῷ στέμμα. Ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην προτείνεται ἤδη παρὰ τῆς Ἀγγλίας ὁ δούξ Ἑρνέστος τοῦ Κοβούργου Γόθα, ἀνδράδελφος τῆς Βασιλισσῆς Βικτωρίας. Κατὰ τὸν νέον τοῦτον συνδυασμὸν, λέγει ὁ «Τύπος» τῆς Βιέννης, ὁ ἄτεκνος δούξ Ἑρνέστος παραλαμβάνει ἐπίδοξον αὐτοῦ διάδοχον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ (ἐν Βιέννῃ διατρίβοντος) δουκὸς Αὐγούστου τοῦ Σαξονικοῦ Κοβούργου καὶ τῆς Πριγκιπέσσης Κλεμεντίνης, θυγατρὸς τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου Φιλίππου· ὁ δὲ πρίγκηψ Ἄλφρεδος ἀντικαθιστᾷ ἐν Κοβούργῳ τὴν θέσιν τοῦ Ἑρνέστου. Καὶ ἐρρέθη μὲν κατ' ἀρχὰς ὅτι καὶ οὗτος ἀπεποιήθη, ἀλλὰ νεώτεραι εἰδήσεις ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἔγραψεν αὐτῷ, καὶ τελευταῖον τὸν ἔπεισε νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῶν Βέλγων, τοῦ ὁποῖου αἱ προτροπαὶ εἶναι πιθανώτατον ὅτι θέλουσιν τὸν καταπεῖσει νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ὑποψηφιότητα· ἔκτακτον δὲ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Κοβούργου ἀναγγέλλει ὅτι ὁ δούξ ἀνεχώρησε τὴν 17 ἐνεστῶτος εἰς Βρυξέλλας. Βεβαίως δὲ καὶ ὁ «Τύπος» ἐφημερὶς τοῦ Τουρίνου, λαμβάνουσα συνήθως ἡμιεπισήμους εἰδήσεις, ὅτι ὁ νέος οὗτος ὑποψήφιος εὐνοεῖται παρὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ ὅτι φαίνεται ὅπως οὐκ ἀδιαθέσιμος νὰ δεχθῇ τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἐγκυκλίου ὁ Ἰπουργὸς τῆς Γαλλίας κοινοποιεῖ καὶ τὴν περὶ παραχώρησεως τῶν Νήσων ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τοὺς ὄρους, τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Ἐλλίου, συμφώνως, λέγει ὁ Ἰπουργὸς, μὴ τις παρὰ τῆς Προσφορῆς τῆς Κυβερνήσεως αὐτορμητῶς δόθῃσας διαβεβαιώσεις, καὶ διακηρύττει ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν αὐτὴ δὲ τὴν ἰδίαν

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

»να συγκατανέψη εἰς μίαν ἀπόφασιν, ἥτις, οἰκισθῆναι καὶ
»ἀν ὧσιν αἱ σκέψεις, αἰτινας τὴν ὑπεργόρευσαν, ἔχει τὸ ἀναμ-
»φιλεκτὸν πλεονέκτημα ὅτι ἱκανοποιεῖ τὰ τῆς Ἑλλάδος συμ-
»φέροντα καὶ ἐκπληροῖ τὰς τοσάκις δηλωθείσας εὐχὰς τῶν
»Ἰονίων.»

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Ἐλλιοῦ ἔδωκεν
αὐτῆς ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον νὰ πραγματευθῆ τὸ
ζήτημα τῆς παραχώρησεως τῶν Ἑπτανήσων, καὶ σχεδὸν ὁμο-
φώνως ἐπιδοκιμάζει τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεώς του· μό-
νος, κατ' ὅσον γνωρίζομεν, ὁ σφόδρα συντηρητικὸς «Τηλέ-
»γραφος» κακίζει τὸ Ἰπουργεῖον «διότι δὲν ἐφρόντισε νὰ λά-
»βῃ παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεις ἵνα μὴ ἀποβῆ ποτε ἡ πα-
»ραχώρησις ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ Ἀγγλικά συμφέροντα» θεωρῶν,
ὅτι μόνη ἡ ἀπαίτησις περὶ ττηρήσεως τῆς συνταγματικῆς Μο-
ναρχίας, ἐκλογῆς ἀνελέγκτου Ἡγεμόνος καὶ ἀποχῆς ἀπὸ ἐ-
πιθέσεως κατὰ γειτόνων κρατῶν δὲν δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ
τὸν νέον βασιλέα, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νομίσῃ ὅτι ἐπῆλ-
θεν ἡ ὥρα νὰ διεκδικήσῃ τὴν κληρονομίαν του.

Ἄλλ' ἠδυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὸν «Τηλέγραφον»
ὅτι ὅταν ἡ ὥρα ἐκείνη σημάνη, τὸ συμφέρον τῆς Ἀγγλίας
δὲν δύναται ἄλλο νὰ ἦναι εἰμὴ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκφορὰν
τοῦ νεκροῦ, διὰ νὰ ἐνθρονίσῃ τὸν ἤδη εἰς νέαν ζωὴν παρα-
σκευαζόμενον Ἑλληνισμόν. Ἡ μικρὰ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάς ἔχει πί-
στιν ἀκλόνητον εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ διὰ γενναίας καὶ
εὐτόλμου εἰς ἑαυτὴν ἐπιστροφῆς ἀποδυσίσα εἰς τὸν ἀγῶνα
τῆς ἀναπλάσεως καὶ διοργανώσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, κα-
τέδειξεν αὐθορμήτως εἰς τὴν Εὐρώπῃν, ὅτι ἐνοσεῖ κάλλιστα καὶ
τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ μέλλοντος.

Ἰδιαιτέρᾳ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολῇ τῆς 12 Ἰανουαρίου περιέ-
χει τὰ ἀκόλουθα «Ἡ θέσις τῶν ἐδῶ πραγμάτων, καίτοι κρί-
σιμος, θκίνει κατ' ἐκάστην βελτιουμένη. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις,
κατ' ἃ γενικῶς ὁμολογοῦσιν, ἐν τῇ προοιμιάδι ἐργασία τῆς
ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, προσπαθεῖ τὴν ἐπιείκειαν φρονίμως
μετὰ τῆς αὐστηρότητος συνδυάζουσα νὰ θέσῃ ἐπὶ παντός ἐν-
τέρμα εἰς τὰς ἐν ταῖς ψηφοφορίαις ἐλεεινάς ἐκείνας καταχρή-
σεις, αἰτινας ὑπὸ τὸ ὀλέθριον τοῦ πεπτωκότος σύστημα ὑπερ-
εκχειλίσασαι, ἀνεφάνησαν καὶ σήμερον τείνουσαι πού νὰ δια-
στρέψωσι τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλογὴν. Ἡ πορεία τῆς Συνε-
λεύσεως ἐμπνέει οὕτως εἰς πάντας, παραίτητον καὶ ἰσχυρὸν προσ-
δοκᾷ ἀπὸ τῆς κηαρτίσεώς της νὰ προκύψῃ κυβέρνησις ἔχου-
σα πάνδημον κύρος καὶ πραγματικὴν ἰσχύιν.

Ἀνώτερος παντός ἐπαίνου ἀναδεικνύεται ὁ λαὸς οὗτος διὰ
τὸ φιλόνομον αὐτοῦ πνεῦμα, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην
ἐγγύησιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἐθνοφυλακὴ συ-
στηθεῖσα καὶ διατηρουμένη διὰ τοῦ αὐθορμήτου ζήλου τῶν
πολιτῶν, παρέχει πραγματικὴν ὑποστήριξιν εἰς τὴν τάξιν, ἐνῶ
ὁ στρατὸς μετὰ τῆς ἐγνωσμένης δραστηριότητός του καὶ ἀν-
δρείας, κινεῖται ἤδη πανταχόθεν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστεί-
ας, ἥτις, πέποιθα, ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀφανισθῇ ὀλοτελῶς.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις τῆς Εὐρώπης παριστάνουσι ἀρίστην
τὴν ἐξωτερικὴν μας θέσιν, μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἔνωσιν τῆς
Ἑπτανήσου, θέλουσιν ἔτι μᾶλλον συντείνει εἰς τὴν βελτίωσιν
τῶν ἐσωτερικῶν.»

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι
ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἦτον ἐγγυὴς νὰ τελειώσῃ τὴν ἐξελεγχθῆναι τῶν
ἐκλογῶν, καὶ ὅτι τὴν 13 τρέχ. ἔμελλε νὰ προβῆ εἰς τὰς ἀρ-
χειρεσίας καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως λέγεται ὅτι θέλει ἐκλεχθῆ ὁ
Βάλβης. Ὡς πρὸς δὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως πολλὰ
καὶ διάφορα ἦσαν αἱ ἰδέαι. Καὶ ἄλλοι μὲν λέγουσι ὅτι θέ-
λει διατηρηθῆ ἡ παροῦσα, ἄλλοι ὅτι θέλουσι προστεθῆ εἰς αὐ-
τὴν ἄλλα δύο πρόσωπα, ἄλλοι ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκλεχθῇ
νέα καὶ ἄλλοι νὰ σχηματισθῇ νέον Ἰπουργεῖον τὸ ὁποῖον νὰ
κυβερνᾷ.

Ἡ καταδίωξις τῆς ληστείας ἤρχισε νὰ φέρῃ αἴσια ἀποτε-
λέσματα. Οἱ λησάταρχοι Ἀλογάρης καὶ Φλώρος οἵτινες διέτρεχον
ἀπὸ τὸν Ἰόνιον καὶ Βοιωτῖαν, προσῆλθον εἰς τὴν ἐξου-
σίαν μετὰ δεκαοκτὼ ὀπαδῶν των, βιασθέντες ἐκ τῆς δραστη-
ριότητος καὶ ἐντόνου καταδίωξεως τῶν ἀρχῶν. Ἰσπερ κατα-
σφάρα κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἡ ληστεία καὶ ἡ ἔσχατος ἐ-

πανήλθε. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρ-
χίας τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἐπικρατεῖ τάξις καὶ ἡσυ-
χία, αἱ δὲ ἀναφανέσαι ληστρικαὶ συμμορίαι ὅλαι κατεστράφησαν.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἰερός Ἄγων» τοῦ ὁποῖου
προεδρεῖ ὁ Ναύαρχος Κανάρης, προσεκλήθησαν νὰ συνέλθω-
σι τὴν 7 Ἰανουαρίου εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ὅπως ἐκλέ-
ξωσιν ἐπιτροπὴν, πρὸς σύνταξιν τοῦ ψηφίσματος τοῦ Συλλό-
γου ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος
κατὰ τὴν ὁμόθυμον καὶ διὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτή-
σεων πρᾶδεχθεῖσαν πρότασιν τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ρομπότη.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

* * * Ὁ Βορβᾶς, ὄργανον Ῥωσικὸν εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ 12
Ἰανουαρίου, διαπραγματευόμενος τὰ περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ Ἰπουρ-
γικῆς μεταβολῆς ἐπιφέρει τὸ ἐπόμενον συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον
εὐχαρίστως παραθέτομεν, ἵνα οἱ ἀμφιβάλλοντες ἴδωσιν, ὅτι
καὶ ἡ Ῥωσσία αὐτὴ ὁμολογεῖ τὴν ἐν Ἀνατολῇ μεταβολὴν τῆς
Ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

«Ἡ κοινὴ ἐν Ἀνατολῇ γνώμη, ἐθεώρησε τὴν ἐν Τουρ-
»κίᾳ Ἰπουργικὴν μεταβολὴν, ὡς ἀποδείξιν χαλαρώσεως τῶν
»σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας, χαλαρώσεως ἄλλως ἢν
»ἀρκούντως αἰτιολογεῖ ἡ θέσις ἢν ἐσχάτως ἔλαβε τὸ Ἀγγλι-
»κὸν Ἰπουργεῖον ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς ὁποίας τρανὴ ἀποδείξις
»εἶναι ἡ ὑποχώρησις τῶν μελῶν τοῦ Τουρκικοῦ Ἰπουργεῖου
»τῶν μᾶλλον ἀφοσιωμένων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν.»

* * * Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Κερκύρᾳ διάλογος μεταξὺ χω-
ρικῶν, εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν γεγραμμένος, καὶ φέρων τὴν ἐπι-
γραφήν «ΤΑ ΦΩΤΑ». Ὁ συγγραφεὺς τὸν διάλογον προέθετο
τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν νὰ διασκεδάσῃ τὰ τεχνάσματα καὶ νὰ
διαρρήξῃ τὰς παγίδας τὰς ὁποίας κακόβουλοί τινες βάλλου-
σιν εἰς ἐνέργειαν ὅπως ἐξαπατήσωσι τὸν λαὸν τῆς Κερκύρας.
Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἔτυχε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας ἐν
Κερκύρᾳ. Τινες τῶν ἐνταῦθα ἠθέλησαν ν' ἀνατυπώσωσι καὶ
διανεύωσιν εἰς τὸν λαὸν τὸν διάλογον τοῦτον, ἀλλ' ἀπέβα-
λον τὴν ἰδέαν βέβαιοι ὄντες ὅτι ἐν Ζακύνθῳ ἡ διάδοσις
αὐτοῦ ἔθελον εἶσθαι ἀσκοπος καὶ περιττή.

* * * Ἐν τῇ ἀδελφῇ Κερκύρᾳ συνεστήθη δημοτικὸς Σύλ-
λογος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναγέννησις» ἐκδίδων καὶ φερώνυ-
μον Ἐφημερίδα, ὧν ἀμφοτέρων σκοπὸς εἶναι ἡ ἐνίσχυσις καὶ
ὑποστήριξις τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν καὶ ἰδίως ἡ πραγματοποίη-
σις τῶν εὐχῶν καὶ τῶν βουλήσεων τοῦ Ἑπτανήσιου λαοῦ.

* * * Ἐξεδόθη ἐνταῦθα φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Ὁ Βα-
»σιλεὺς Ἀλφρέδος, ἦτοι τὰ ὑπέρτατα καθήκοντα καὶ αἱ ῥό-
»μιμοι ἐλπίδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ» ὑπὸ τοῦ Δρ. Εὐγενίου
Βαπτιστιάδου Δελτινιώτου, μέλους τῶν Ἀνωτέρων ἐνταῦθα Δι-
εκαστηρίων καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων νομομαθῶν τῆς
Ἑπτανήσου. Περὶ τοῦ πονήματος τοῦτου θέλομεν ὁμιλήσει προ-
σεχῶς.

* * * Οἱ ἐν Βουκορεστίῳ Ἴονιοι ὑπέγραψον ἀναφορὰν εὐχαρι-
στήριον πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν γενναίαν
αὐτῆς προσφορὰν τῆς Ἑπτανήσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

* * * Δι' ἰστοφόρου πλοίου φθάσαντος χθὲς ἐκ Πατρῶν, ἐστάλη
τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

Ἀθῆναι (16) 28 Ἰανουαρίου.

Ὁ Δουξ τοῦ Σάξ Γόθα προτείνεται παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς ὑ-
ποψήφιος καὶ θερμῶς ὑποστηρίζεται παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος
Ναπολέοντος. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει ἐκλέξῃ τὸν διάδοχόν
του ὅστις ὀφείλει πάραυτα νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν ὀρθόδοξον
θρησκείαν.

Ὁ Βάλβης ἐξελέχθη Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Συντάξεως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠ. Ο. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. ΣΥ. ΥΠ. Φ. 4. 0010